

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200593
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3619200593.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Marka Anovčina, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXXX/X, C., právne zastúpený: Mgr. Martin Spišiak, advokát so sídlom Jesenského 233/1, Partizánske, IČO: 42 020 751, proti žalovanej: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXXX/X, C., právne zastúpená: JUDr. Ivana Magdolenová Joríková, advokátka so sídlom Hrnčírikova 1/B, Partizánske, IČO: 35 437 588, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. novembra 2025, č. k. PE-5C/14/2019-355, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalovanej proti žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou zo dňa 16.04.2019 domáhal proti žalovanej zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území C., zapísaných na LV č. XXXX Okresného úradu, odboru katastrálneho Partizánske, pozemok parcela reg. "C" KN č. XXXX/X o výmere 658 m² - záhrada, pozemok parcela reg. "C"KN č. XXXX/X o výmere 157 m² - zastavaná plocha a nádvorie, rodinný dom s.č. XXXX na parcele reg. "C" KN č. XXXX/X v podielovom spoluvlastníctve žalobcu v 1/2-ici a podielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1/2-ici na tom základe, že žalobca žil so žalovanou až do marca roku 2018 ako druh a družka, predmetné nehnuteľnosti spolu užívali. Nehnuteľnosti nadobudla žalovaná na základe Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a kúpnej zmluvy pod V XXXX/XX do výlučného vlastníctva, pričom kúpnu zmluvou pod V XXXX/XX z 14.11.2013 odpredala žalovanému polovicu nehnuteľnosti. Žalovaná akceptovala ponuku na odkúpenie nehnuteľnosti vo výške 60.000,- eur s tým, že tak musí urobiť formou hypotekárneho úveru aspoň tri mesiace po ukončení doby jej platnosti. Keďže žalovaná nespĺnila podmienky pre hypotekárny úver a podľa oznámenia realitnej kancelárie sú nehnuteľnosti predajné za vyššiu cenu, ako jej opätovne ponúknutý podiel 75.000,- eur, nesúhlasil žalobca s posunom platnosti hypotekárneho úveru na niekoľko mesiacov, pričom žalovaná nesúhlasila s predajom jej podielu tretej osobe a mala sama záujem získať nehnuteľnosť do svojho vlastníctva so splatnosťou ku koncu augusta 2019, pričom žalobca s jej ponukou nesúhlasil vzhľadom na to, že nehnuteľnosti je možné získať za vyššiu cenu, ako mu ponúkla žalovaná. Z dôvodu, že žalobca nemal záujem zotrvať v družobnom pomere so žalovanou, navrhol zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo nariadením predaja nehnuteľností. Prvoinštančný súd rozsudkom, č. k. PE-5C/14/2019-318 zo dňa 25.05.2023 rozhodol tak, že vyhovel žalobe žalobcu a zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam v katastrálnom území C., zapísaných na LV č. XXXX Okresného úradu, odboru katastrálneho Partizánske, pozemok parcela reg. "C" KN č. XXXX/X o výmere 658 m² - záhrada, pozemok parcela reg. "C"KN

č. XXXX/X o výmere 157 m² - zastavaná plocha a nádvorie, rodinný dom s.č. XXXX na parcele reg. "C" KN č. XXXX/X v podielovom spoluvlastníctve žalobcu v 1/2-ici a podielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1/2-ici, nariadil predaj nehnuteľností v katastrálnom území C., zapísaných na LV č. XXXX Okresného úradu, odboru katastrálneho Partizánske, pozemok parcela reg. "C" KN č. XXXX/X o výmere 658 m² - záhrada, pozemok parcela reg. "C" KN č. XXXX/X o výmere 157 m² - zastavaná plocha a nádvorie, rodinný dom s.č. XXXX na parcele reg. "C" KN č. XXXX/X v podielovom spoluvlastníctve žalobcu v 1/2-ici a podielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1/2-ici za všeobecnú cenu s tým, že výťažok z predaja sa rozdelí medzi účastníkov konania podľa veľkosti ich spoluvlastníckeho podielu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti výroku o trovách konania podala žalovaná odvolanie, na ktoré odvolací súd uznesením, č. k. 5Co/68/2023-340 zo dňa 29.11.2023 prvoinštančný rozsudok v napadnutej časti vo výroku III. zrušil a v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Súd prvej inštalcie vo veci v prvom rade skúmal, či jeden z podielových spoluvlastníkov nedal žiadny dôvod na podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva na súd, resp. pokiaľ navrhol alebo súhlasil so zákonným riešením vyporiadania podielového spoluvlastníctva a druhý podielový spoluvlastník s ním nesúhlasil. Zo samotnej žaloby žalobcu vyplýva, že žalobca navrhol žalovanej predaj spoluvlastníckeho podielu za sumu 60.000,- eur, s čím žalovaná súhlasila, ale požadovala odklad splatnosti po troch mesiacoch kvôli poskytnutiu hypotekárneho úveru. Túto sumu žalobca neprijal a požadoval sumu 75.000,- eur, s ktorou žalovaná tiež napokon súhlasila. Žalobca napriek uvedenému podal žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva spôsobom, aby bol nariadený predaj nehnuteľnosti tretej osobe. Žalobca nemal záujem o nadobudnutie podielu do svojho vlastníctva aj vzhľadom na to, že nemal finančné prostriedky na vyplatenie podielu žalovanej a v tomto konaní po preskúmaní jeho osobných a majetkových pomerov mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalovaná nedala podnet na toto konanie z dôvodu, že deklarovala záujem o kúpu spoluvlastníckeho podielu žalobcu za kúpnu cenu 60.000,- eur aj neskôr za 75.000,- eur, ale žalobca už žiadal 150.000,- eur, preto k dohode nedošlo. V konaní vznikli priesťahy na strane žalobcu, ktorý žiadal neustále pojednávania odročovať, pričom sám bol žalobca, teda by mal mať záujem na tom, aby vec bola rozhodnutá bez zbytočných priesťahov. Žalobca bol prvýkrát vypočutý v konaní až 16.06.2023, teda až po 4 rokoch a predložil znalecký posudok Ing. Miroslava Terlandu č. 221/2022 zo dňa 11.11.2022, ktorý ocenil nehnuteľnosť na 191.000,- eur, teda po 3 a pol roka od začiatku konania vo veci samej, pričom žalovaná za cenu spoluvlastníckeho podielu 95.500,- eur už o kúpu podielu žalobcu neprejavila záujem. Teda súd dospel k záveru, že za takúto cenu už žiadna zo strán neprejavila o podiel druhého spoluvlastníka záujem, čím bol daný zákonom stanovený dôvod v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka na zrušenie spoluvlastníctva a nariadenie predaja nehnuteľnosti a rozdelenia výťažku z predaja podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov účastníkov konania. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že keďže ide o konanie judicium duplex, kedy všetci spoluvlastníci majú v konaní postavenie žalobcu aj žalovaného, nehľadiac na to, kto žalobu podal, úspešnou v predmetnom spore bola žalovaná, ktorá súhlasila s konečným návrhom na predaj nehnuteľnosti a vzhľadom na okolnosti tohto sporu, kedy ešte pred podaním žaloby a aj v priebehu konania mala záujem dohodnúť sa so žalobcom, žalovaná na podanie žaloby teda nedala dôvod, konanie žalobcu bolo špekulatívne, úmyselne spôsobil priesťahy v konaní a až na základe predloženého znaleckého posudku po tri a pol roku musel súd rozhodnúť o nariadení predaja nehnuteľnosti. Súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP na to, aby stranám nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalovanej v dôsledku špekulatívneho konania žalobcu vznikli trovy konania a ani nevzhladol osobné dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu (žalobca bol zastúpený advokátom, dal vypracovať znalecký posudok a obdržal za predaj spoluvlastníckeho podielu značné finančné prostriedky). Preto súd žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalobcovi, a to aj v odvolacom konaní, nakoľko bola úspešná aj v odvolacom konaní, kedy odvolací súd na jej odvolanie zrušil výrok o trovách konania v prvoinštančnom konaní. O výške náhrady trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, rozhodne súd prvej inštalcie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Namietal, že súd sa s dôvodom na podanie žaloby začal zaoberať až od momentu podania žaloby a nezaoberal sa skutočnými dôvodmi pre jej podanie. Jednoduchým a ľahko pochopiteľným dôvodom pre podanie žaloby bolo ukončenie vzťahu druhá a družky - žalobcu a žalobkyne, ktorý trval od mája roku 2008 do roku 2018, keď si žalovaná našla nového priateľa. Dôvodom pre podanie žaloby bola nemožnosť spolužitia so žalovanou pod

jednou strechou, výmeny názorov, hádky a osobné útoky zo strany žalovanej a neslušnosti a neúcta zo strany jej detí. Z toho vyplynula snaha žalobcu obstaráť si vlastné bývanie, nakoľko bývanie so žalobkyňou bolo fakticky nemožné. Počas celého vzťahu so žalovanou sa žalobca snažil podporovať svoju družku a nielen ju, ale aj jej deti. Pokiaľ ide o motiváciu a dôvod k podaniu žalobného návrhu, poukázal na podanie žalobcu zo 16. apríla 2019, kde je podrobne opísaný dôvod pre podanie žaloby a k návrhu sú pripojené i výzvy právneho zástupcu žalobcu A. C. F. a časť korešpondencie s právnym zástupcom žalovanej. Súd sa taktiež uspokojil s konštatovaním, že k dohode neprišlo, mal sa však zaoberať s tým, že žalovaná sama, cestou svojej dcéry G. H. si ešte dňa 4. apríla 2018 objednala u znalca I. H. J. vyhotovenie znaleckého posudku na cenu predmetnej nehnuteľnosti a že z tohto posudku č. 81/2018 bola zistená cena 150.000,- eur. Ak teda žalovaná cestou svojho právneho zástupcu reagovala na ponuku žalobcu návrhom sumy 60.000,- eur, ako hodnoty podielu napriek tomu, že obaja účastníci konania vlastnili k nehnuteľnosti rovnaký podiel, teda 1/2 k celku, možno práve stanovisko žalovanej považovať za špekulatívne. Možno konštatovať, že sama žalovaná sa pripravovala na riešenie otázky spoluvlastníctva nehnuteľnosti súdom, viď mail právneho zástupcu žalovanej z 11. apríla 2019 - súčasť žaloby. Čo sa týka prieťahov v konaní, ktoré konštatoval súd, treba uviesť, že k prieťahom v konaní vôbec neprichádzalo, vo veci sa riadne konalo a o odročenie pojednávania prišlo vždy až po súhlase oboch sporových strán a vždy bol v takomto prípade uvedený relevantný dôvod. Dôvody pre odročenie spočívali aj v zdravotnom stave žalobcu, ktorý je invalidný dôchodca a trpí ťažkými kardiologickými problémami, čo má súd za preukázané, nakoľko i z toho dôvodu priznal žalobcovi uznesením, č. k. 5C/14/2019-46 zo dňa 29. októbra 2019 plné oslobodenie od súdnych poplatkov. Dôvody pre odročenie spočívali v neposlednom rade práve v správaní sa žalovanej, ktorá až do rozhodnutia súdu vo veci samej nebola schopná a nepreukázala akýmkoľvek relevantným dôkazom svoju platobnú schopnosť, hoci konajúci súd i stranu žalobcu zavádzala nereálnymi príslubmi. Aj z tohto dôvodu sa neúspešne skončili všetky mimosúdne rokovania o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva prenechaním predmetnej nehnuteľnosti jednému zo spoluvlastníkov za vyrovnací podiel, ako aj mimosúdne rokovania o prípadnom odpredaji nehnuteľnosti tretej osobe a rozdelení výťažku podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov. Tiež súdu pripomína, že zo strany žalobcu, na rozdiel od strany žalovanej, bolo vždy deklarované, že žalobca nemá k dispozícii financie na vyplatenie vyrovnacieho podielu v prípade, ak by nehnuteľnosť mala v rámci vyporiadania pripadnúť jemu, a to vzhľadom na jeho majetkové pomery i zlý zdravotný stav. Naopak, práve zo strany žalovanej boli deklarované tzv. nekryté prísluby. Pokiaľ by žalovaná od počiatku nezavádzala a pristúpila seriózne k vyporiadaniu, mohla byť nehnuteľnosť vyporiadaná predajom tretej osobe ešte v roku 2019, najneskôr v roku 2020. Nie je na ťarchu žalobcu, že sa tak nestalo. A to už nehovorí o skutočnosti, že sa konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti uskutočňoval za osobitne sťažených podmienok, v čase tzv. korona krízy, kde bola štátom obmedzená napr. realizácia spravodlivosti, ako reálna schopnosť riešiť súkromnoprávne záležitosti, predaje, úvery atď. Nemožno súhlasiť s tým, že za okolnosti sporu možno považovať iba správanie sa žalobcu a správanie žalovanej sa ignoruje, alebo sa k nemu pristupuje selektívne. Žalobcovi sa na ťarchu pripisuje využívanie zákonných možností, daných CSP, rovnako sa však na ťarchu nepripisuje postup žalovanej v konaní. Pokiaľ ide o odročenie pojednávania, treba uviesť, že s ohľadom na dikciu zákona, mal súd predsa možnosť odmietnuť návrh sporovej strany. Skutočnosť, že žalovaná napokon súhlasila s meritórnym návrhom na rozhodnutie súdu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva spôsobom zrušenia podielového spoluvlastníctva, jeho predaja tretej osobe a rozdelení výťažku z predaja podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov, jej nemožno pričítať za úspech, pretože sa po celú dobu trvania sporu snažila o nadobudnutie úplného vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti a o vyplatenie vyrovnacieho podielu žalobcovi. Až v momente, keď už žalovaná nemohla rozporovať svoju vlastnú platobnú neschopnosť, pristúpila k zmene vlastného postoja k spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva. S ohľadom na súdom deklarovaný judicium duplex, teda rovnaké postavenie strán sporu, sa teda rovnako musí pristupovať i k otázke hodnotenia realizácie postoja každej zo strán k meritórnemu riešeniu. Pripomína, že naopak žalovaná od počiatku odporovala návrhu žalobcu na vyriešenie sporu týmto spôsobom (mail právneho zástupcu žalovanej z 11. apríla 2019), teda tzv. predajom tretej osobe. Na základe dôkladného zváženia všetkých skutočností, poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, poukazujúc na priebeh pojednávania vo veci samej, ako i s poukazom na správanie sa strán pred podaním žaloby i po jeho podaní, má za nesporne preukázané, že možno prísť k záveru, že správanie sa strán sporu, a to samostatne, alebo prostredníctvom svojich právnych zástupcov, bolo štandardné a nevybočilo z rámca zákona, nenaplnilo rámec špekulatívneho prístupu, či vyvolávania prieťahov v konaní. Má dokonca za nesporne preukázané, že skôr je možné sa prikloniť k tej možnosti, že úspech v spore mal žalobca, nakoľko sa v meritórnom rozhodnutí realizoval spôsob, ktorý ešte pred

podaním žaloby sám navrhoval. A contrario, po dôkladnom posúdení veci by na mieste bolo rozhodnutie, že sa náhrada trov priznáva žalobcovi alebo že sa nepriznáva žiadnej zo strán. Preto odvolaciemu súdu navrhoval, aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že sa náhrada trov prvoinštančného i druhoinsťančného konania priznáva žalobcovi, eventuálne žiadnemu z účastníkov konania, eventuálne, aby zrušil uznesenie okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Je nutné konštatovať, že z procesného hľadiska predstavuje konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva tzv. iudicium duplex. Konanie môže byť začaté na návrh ktoréhokolvek zo spoluvlastníkov, pričom všetci spoluvlastníci majú v konaní postavenie žalobcu aj žalovaného, nehľadiac na to, kto žalobu podal. Súd vydáva konštitutívne rozhodnutie, nie je viazaný návrhmi účastníkov a môže rozhodnúť iným spôsobom, ako je navrhované. Voľba konkrétneho spôsobu vyporiadania je v konečnom dôsledku výlučne na súde, ktorý je pritom viazaný zákonným poradím jednotlivých spôsobom vyporiadania. Zmienené špecifiká v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je nutné mať na pamäti aj pri rozhodovaní o trovách takéhoto konania. Nikto zásadne nemôže byť nútený zotrvať v spoluvlastníctve, žiadneho zo spoluvlastníkov nemožno bez ďalšieho sankcionovať za to, že spoluvlastníctvo má byť zrušené a vyporiadané, resp. za to, že bol na súde podaný príslušný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Takto začatie a vedenie konania pred súdom nemožno bez ďalšieho klásť na ťarchu ani tomu spoluvlastníkovi, ktorý ho inicioval, ani tomu, ktorý sa formálne ocitol na strane žalovanej. Súčasne treba zohľadniť, že spoluvlastníci sami nemôžu plne ovplyvniť konečné rozhodnutie súdu o spôsobe vyporiadania. Za týchto okolností, kedy spoluvlastníci dopredu nemôžu presne predvídať konkrétne rozhodnutie súdu, a naopak, každý z odlišných návrhov spoluvlastníkov môže mať rozumne presvedčivý základ, kedy všetci spoluvlastníci majú v konaní zhodne procesné postavenie žalobcu aj žalovaných, a kedy sa v konaní jedná o rovnom vlastníckom práve všetkých účastníkov, sa spravdila ako spravodlivé východisko pre rozhodnutie o trovách konania bude javiť, aby každý zo spoluvlastníkov sám niesol svoje náklady konania a nebol povinný hradiť náklady iného spoluvlastníka, ibaže by preto boli dané zvláštne dôvody a vzhľadom na okolnosti prípadu by boli dané dôvody na aplikáciu ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

9. Zásada úspechu v spore (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) sa premieta v ustanovení § 255 ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania, zásada, ktorá sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trov konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu sa vzťahuje aj na konania, kde súd rozhoduje o spôsobe vyporiadania, napr. na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Je to tak preto, že strana v spore neúspešná mohla súdnemu konaniu predísť tým, že by sa sama dohodla na vyporiadaní. Ak napríklad jedna zo strán sporu navrhuje rozdelenie pozemku na dve polovice a druhá trvá na tom, že si pozemok ponechá celý a druhú stranu vyplatí, závisí od rozhodnutia súdu, komu dá z hľadiska práva a spravodlivosti za pravdu, pričom súd vždy prihliadne na správanie strán sporu pred podaním žaloby a aj v priebehu konania, či bolo možné predísť súdnemu konaniu, ako strany sporu, navrhovali rozhodnúť v porovnaní s výsledkom konania. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný.

10. Odvolací súd konštatuje, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, v k. ú. C., bolo zrušené a je pravda, že súd rozhodol v zmysle žalobného návrhu žalobcu, teda nariadil predaj sporných nehnuteľností. Ako bolo vyššie uvedené, v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, všetci spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti sú v postavení žalobcu aj žalovaného (iudicium duplex), aj keď návrh nepodali, nakoľko podaním žaloby na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je uplatnené aj právo žalovaného na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Úspech v takejto veci nie je možné vidieť len v tom, že súd vyhovie žalobe

toho spoluvlastníka, ktorý žalobu podal ako prvý a vo všeobecnosti nie je možné vychádzať zo zásady úspechu žalobcu v konaní bez prihliadnutia na okolnosti konkrétneho prípadu. O priznaní náhrady trov konania medzi účastníkmi takéhoto konania možno uvažovať vtedy, pokiaľ jeden z podielových spoluvlastníkov nedal žiadny dôvod na podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva na súd, resp. pokiaľ navrhol alebo súhlasil so zákonným riešením vyporiadania podielového spoluvlastníctva a druhý podielový spoluvlastník s ním nesúhlasil. V danom prípade tieto podmienky sú splnené. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že v danom prípade boli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na celý priebeh konania, ako aj na správanie obidvoch strán sporu a žalovaná mala v konaní plný úspech, ktorá tak má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie bolo preukázané a nebolo v konaní ani sporným, čo vyplýva aj zo samotnej žaloby žalobcu, že žalobca navrhol žalovanej predaj spoluvlastníckeho podielu za sumu 60.000,- eur, s čím žalovaná súhlasila, ale požadovala odklad splatnosti po troch mesiacoch kvôli poskytnutiu hypotekárneho úveru. Túto sumu žalobca však neprijal a následne požadoval sumu 75.000,- eur, s ktorou žalovaná tiež napokon súhlasila, pričom žalobca napriek uvedenému podal žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva spôsobom, aby bol nariadený predaj nehnuteľnosti tretej osobe. Žalobca nemal záujem o nadobudnutie podielu do svojho vlastníctva aj vzhľadom na to, že nemal finančné prostriedky na vyplatenie podielu žalovanej a v tomto konaní po preskúmaní jeho osobných a majetkových pomerov mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalovaná teda ani podľa odvolacieho súdu nedala podnet na toto konanie z dôvodu, že deklarovala záujem o kúpu spoluvlastníckeho podielu žalobcu za kúpnu cenu 60.000,- eur aj neskôr za 75.000,- eur, ale žalobca už žiadal 150.000,- eur, preto k dohode nedošlo. V konaní vznikli prieťahy na strane žalobcu, ktorý žiadal neustále pojednávania odročovať, a to aj napriek tej skutočnosti, že bol riadne právne zastúpený. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca bol prvýkrát vypočutý v konaní až 16.06.2023, teda až po 4 rokoch a predložil znalecký posudok Ing. Miroslava Terlandu č. 221/2022 zo dňa 11.11.2022, ktorý ocenil nehnuteľnosť na 191.000,- eur, teda po 3 a pol roka od začiatku konania vo veci samej, pričom žalovaná za cenu spoluvlastníckeho podielu 95.500,- eur už o kúpu podielu žalobcu neprejavila záujem. Žalovaná teda následne bola nútená vzdať sa možnosti výlučne vlastníť nehnuteľnosti, pretože aktuálna finančná situácia jej už nedovolila vyplatiť žalobcovi sumu vo výške 95.000,- eur za spoluvlastnícky podiel. Pre žalovanú to bolo nemysliteľné a zároveň sa cítila byť ukrivdená, nakoľko pred začatím tohto súdneho konania uskutočňovala všetky kroky k tomu, aby sa súdnemu konaniu strany sporu vyhli a zbytočne nezaťažovali súd. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že za takúto cenu už žiadna zo strán neprejavila o podiel druhého spoluvlastníka záujem, čím bol daný zákonom stanovený dôvod v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka na zrušenie spoluvlastníctva a nariadenie predaja nehnuteľnosti a rozdelenia výťažku z predaja podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov účastníkov konania. Odvolací súd má za to, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, správanie strán sporu pred podaním žaloby a v priebehu konania, je možné konštatovať plný úspech žalovanej v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Je zrejmé, že žalovaná mala skutočný záujem o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, žalovaná na podanie žaloby teda nedala dôvod, práve na strane žalobcu dochádzalo k odmietavému postoj, pričom súd prvej inštancie až na základe predloženého znaleckého posudku po tri a pol roku musel rozhodnúť o nariadení predaja nehnuteľnosti. Preto je za takéhoto stavu spravodlivé, aby žalovaná mala nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal. Nakoľko z obsahu spisu nevyplyva, že by žalovanej vznikli v odvolacom konaní trovy, odvolací súd jej nárok na ich náhradu nepriznal (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

- Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):
- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
 - a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
 - dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
 - a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
 - dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
 - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
 - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
 - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).
- Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).